

Skúška – Strojovo Orientované Jazyky

1. Assembler 8086

- Časti operačného systému z pohľadu používateľa:
- Zivotný Cyklus programu:
  - Specifikácia problému, návrh programu
  - Potrebujeme editor na editáciu zdrojového kódu
  - Potrebujeme kompilátor / prekladač:
    - Robí analýzu zdrojového textu
      - lexikálna analýza
      - syntaktická analýza
      - sémantická analýza
    - Syntéza – Interpretácia
  - Napíšeme zdroj (.asm), skompilujeme -> (.obj), zlinkujeme -> (.exe / .com)
- Co je to assembler, jeho funkcie a činnosť:
  - Je to prekladač z JSI do priameho kódu procesora. Je strojovo závislý. Vytvára spustiteľné súbory zo zdrojového kódu.
- Segment v JSI, definícia, použitie
  - Je časť kódu obsahujúca buď kod samotný, alebo dáta, alebo zásobník
  - syntax:

```
[meno] SEGMENT [umiestnenie] [spajanie] [velkost] [trieda]
...
[meno] ENDS
```
  - **Umiestnenie** – určuje ako bude vyzerat' segmentová adresa
    - **BYTE** – segment sa začne na ľubovolnej adrese
    - **WORD** – segment sa zavedie na adrese deliteľnej 2
    - **DWORD** – Segment sa zavedie na adrese deliteľnej 4
    - **PARA** – Segment sa zavedie na adrese deliteľnej 16 – **default**
    - **PAGE** – Segment sa zavedie na adresu, ktorá je deliteľná 256
  - **Spájanie** – určuje ako bude segment kombinovaný so segmentami iných modulov
    - **PUBLIC** – **default**; všetky segmenty, ktoré majú rovnaké meno, budú spojené do jedného segmentu
    - **COMMON** – Na začiatku sa segmenty prikryjú, výsledný je tak veľký ako najväčší z nich
    - **STACK** – prekryjú sa na dne, ale ich veľkosť bude súčet všetkých segmentov
  - **Veľkosť** – veľkosť segmentu. Môžeme použiť iba ak direktívou **.386** povolíme 80386 procesor
    - **USE16** – segment môže obsahovať 64KB kódu alebo dát
    - **USE32** – segment môže obsahovať až 4GB kódu / dát
  - **Trieda** – Používa sa na identifikáciu segmenta, ktorý sa má umiestniť do rovnakého pamäťového miesta ako ostatné segmenty tej istej triedy.
- Struktúra v JSI, definícia, použitie

```
[meno] STRUC
...
prvky struktury
...
[meno] ENDS
```

  - Struktúra je zložená z jedného / viac prvkov. Je to zložený datový typ. Každú položku vieme samostatne adresovať
- Zaznam v JSI, definícia, použitie

```
[meno] RECORD prvok1, prvok2, prvok3, ...
```

priklad:

```
flag RECORD A:=1, B:1=1, C:4
```

- Prvky pola v datovom type RECORD su zlozene z bitov. Pouziva sa tam, kde chceme setrit pamatou. Priklad inicializacie:

```
flag RECORD A:1, B:1, C:1, D:1, E:1, F:1
```

```
znak flag <0,0,0,0,0,0>
```

```
znak1 flag {a=1,f=0}
```

- **Macro v JSI, definicia, pouzitie**

```
[meno] MACRO [parameter1] [parameter2] ...  
    ; instrukcie tvoriace makro  
ENDM
```

- Macro pod svojim menom zoskupuje skupinu prikazov, ktore sa maju vykonat. Je to nieco ako substitucia

- **Operatory v JSI, definicia, pouzitie**

- Aritmeticke: +, -, *, /, MOD, SHL, SHR

- Relacne: EQ, NE, LT, LE, GT, GE

- Logicke: AND, OR, XOR, NOT

- Podla priority:

1. LENGTH, SIZE, WIDTH, MASK, (), [], <>

2. strukturovane premenne

3. explicitne vyjadrenie segmentu: mov ax, ds:p1

4. PTR, OFFSET, SEGMENT, TYPE

5. HIGH, LOW

6. unarne operacie: +, -

7. *, /, MOD, SHL, SHR

8. binarne +, -

9. EQ, NE, LT, LE, GT, GE

10. NOT

11. AND

12. OR, XOR

13. SHORT

- **Procedury v JSI, definicia, pouzitie, sposoby odovzdavania parametrov**

- Je to podprogram, tj. program, ktory vykonava istu specificku cinnost vramci hlavneho programu

```
meno PROC [jazyk] [typ] USES  
    [USES items], [argument1] [argument2] ...  
    RETURNS [argument1] [argument2] ...  
    ; tu sa nachadza telo procedury
```

```
RET
```

```
meno ENDP
```

- Klucove slovo RETURNS sa pouziva na vracanie premennych, resp na ich odstranenie zo stacku. Pomocou RETURNS procedura vracia paramerte

2. Strojova uroven

- **Procesor klasickeho pocitaca, casti, zakladna cinnost**

- Procesor sa stara o dekodovanie a vykonavanie instrukcii.

1. Vyber instrukcie

2. Dekodovanie instrukcie

3. Vykonanie instrukcie

- Procesor = CPU. Sklada sa z Aritmeticko-Logickej Jednotky, a Ovladacej (Control) jednotky

- **Technicke prostriedky procesora 8086 z pohladu programatora**

- Procesor 8086 ma 14 16-bitovych registrov, je schopny adresovat 220 pamatovych miest -> 1MB pamate.

- Registre si mozu predstavit ako specialne pamatove miest ulozene priamo v procesore. Su extremne rychle v porovnanii s pamatou. Rozdelujeme ich podla pouzitia na:

1. Vseobecne registre
2. Registre na specialne ucely
3. Segmentove registre
4. Riadiace registre

- **Vseobecne registre**

- **AX** – accumulator.
- **BX** – base. (pri nepriamom adresovani)
- **CX** – counter. Pouziva sa ako pocitadlo pri cykloch
- **DX** – data. Sluzi na uchovavanie dat.

- **Registre na specialne ucely**

- **SI** – source index. Vyuziva sa pri registrovom adresovani
- **DI** – destination index. (ako SI)
- **BP** – base pointer. Adresacia parametrov a lokalnych premennych na zasobniku
- **SP** – stack pointer. Ukazuje na OFFSET zasobnika.

- **Segmentove registre**

- **CS** – code segment. Segmentova cast adresy, kde je ulozeny program, ktorý sa bude vykonavat
- **DS** – data segment. Segment urcuje blok pamati, kde sa nachadzaju data programu
- **ES** – extra segment. Pomocny segmentovy register
- **SS** – stack segment. Segmentova cast adresy zasobnika. SS:SP davaju celu adresu.

- **Riadiace registre**

- **IP** – instruction pointer. Ukazuje na instrukciu, ktorá sa prave vykonava (na jej offsetovu adresu)
- **F** – flag register. Flags: **OF, DF, IF, TF, SF, ZF, AF, PF, CF**

- **Instrukcia, jej casti, principy adresovania operandov**

- Stavba strojovej instrukcie:

OK	Adresa
----	--------

OK: Operacny Kod

Adresa: Adresova cast instrukcie obsahuje predpis, ktorý procesoru hovorí, kde sa nachadzaju operandy. (zaroven moze byt súčasne operandom)

- Principy adresovania:

Procesor 8086 ma segmentovu architekturu pamate. Je schopny adresovat 1MB pamate (sirka adresovej zbernice je 20 bitov). Logicka adresa sa sklada z dvoch 16-bitovych hodnot: z adresy segmentu a adresy offsetu. Z takejto logickej adresy sa vytvara fyzicka 20-bitova adresa tak, ze segmentova cast sa posunie o 4 bity vlavoa k takto vzniknutemu cislu sa pripocita offset.

- **Adresovanie operandov v system 8086**

- Priame adresovanie:

Operand instrukcie tvori priamo offsetova adresa, napr:

- `mov ax, [00FFH]`
- `farba db 7`

...

`start: mov al, [farba]`

- Nepriame adresovanie:

Offsetova cast adresy je ulozena v niektorom s registrov SI, DI, BP, BX. Napr:

`mov bx, [di]`

- Bazove adresovanie

Na vytvorenie offsetovej adresy sa vyuzivaju bazove registre BX, BP a konstanta. Offsetova adresa je dana suctom bazoveho registra a konstanty. Pouziva sa pri adresovanie pevnej datovej struktury.

Napr:

`mov ax, [bx+n]`

`mov ax, [bx+4]`

- Indexove adresovanie

Podobne ako bazove adresovanie, ale namiesto bazovych registrov sa pouzivaju indexove registre DI, SI. Pouziva sa pri datovych strukturach ako pole, string... napr:

`mov ax, [pole+si]`

`mov ax, [pole+di]`

- Bazove – indexove adresovanie

Kombinacia predoslych 2 sposobov adresovania. Offsetova cast je tvorena suctom obsahu bazoveho registra (BX, BP), indexoveho registra (SI, DI), a konstanty. Pouziva sa na adresovanie dyn. pola.

- **Format instrukcie 8086**

- **Typy strojovych operacii:**

- Vseobecne typy operacii:
  - Prenosove
  - vypoctove
  - Skokove
  - Riadiace
- Operacie procesoru 8086:
  - Presunove (mov)
  - Aritmeticke (add, sub, div, mul)
  - Bitove – Logicke (not, or, xor, and)
  - Retazcove (movsb, lodsb, stosb)
  - Instrukcie na riadenie vnutorneho stavu CPU (clc, stc, cli)
  - Instrukcie na riadenie behu programu (skokove – jmp, call, ret, ...)

- **Mechanizmus prerusenja a jeho obsluhy v systeme 8086**

- Procesor dostane signal INTR
  - Procesor vzdy dokonci prave vykonavanu instrukciu.
- Procesor posle INTA (interrupt acknowledge). Tymto povie periferii, ze akceptuje prerusenie, a periferia potom po udajovej zbernici posle N , kde mu urcuje typ prerusenja.
- Procesor do stacku ulozi F, IP, CS registre
- IF (interrupt flag) a TF (trap flag) nastavi na 0 -> tym si zakaze akekolvek dalsie prerusenie
- $IP := (4 * N)$; $CS := (4 * N + 2)$ -> do IP a CS registru ulozi adresy pomocou N (typ prerusenja) a tabulky
- Podla typu prerusenja najde obsluzny program, ktory ho ma vykonvat, a spusti ho
- IRET -> tymto sa ukoncuje procedura, ktora bola spustena prerusenim. IRET vracia aj F zo stacku.

- **Procesor 80286 a sposob adresovania operandov**

- 80286 ma 24-bitovu adresu, a vo virtualnom adresovacom mode s ochranou sa da dosiahnut az 16MB adresovatelnych miest.
- Ma nove priznaky: NT -> nested task, I/O PL -> I/O privilege level,
- Obrazok:

AU zaistuje prevaznu cast funkcii suvisiacich s virtualnou pamatou. Obsahuje sadu registrov predstavujucich cache.

BU sluzi na prenos dat medzi procesorom a okolim. Obsahuje frontu na 6 Byteov instrukcii.

EU je jednotka, ktora prevadza samotne vypocty

IU dekoduje instrukcie a obsahuje frontu 3 dekodovanych instrukcii.

- Ma novy register: TR -> task register. Pri vykonavani viacerych uloh je stavulohy opisany v TDR (task descriptor register). LDTR -> local descriptor table register. (z neho sa dozvieme bazu pre aktualnu ulohu). GDTR -> global descriptor table register, IDTR -> ?
- MSW -> Machine status word. Obsahuje TS (task switch) a PE (protection enable).
- Mod realnej pamate:
  - Urceny pre priame vykonavanie programov opisanych a prelozenych pre 8086. V tomto mode sa pracuje bez virtualnej pamate a bez funkcii ochrany pamate, ale podstatne rychlejsie ako starsie mikroprocesory.
- Mod chranej virtualnej pamate:
  - Tu je zaistena zluclivost zdola s 8086/88, avsak na urovni zdrojoveho kodu. Plne sa tu vyuzivaju možnosti novej architektury. V chranej mode sa da linearnymi adresami dosiahnut 16MB. Je umoznene vyuzivanie virtualnej pamate a spustanie programov zostrojnych pre lubovolny nizsi procesor (8086). Pri praci v chranej rezime moze napr. prevadzat specialne privilegovane instrukcie podporujuce multitaskovy rezim a ochranu dat pred neoprávnenymi zasahmi. Zakladna architektura zostava rovnaka ako v realnom rezime. Hlavne rozdiely medzi chranej a realnym modom spocivaju

vo veľmi podstatom zväčšení adresovateľnej pamäte a v rozdielnych mechanizmoch prevodu logických adries na adresy lineárne a fyzické. Využíva selektor + tabuľku deskriptorov.

- **Procesor 80386 a spôsob adresovania operandov**

- 32b adresová zbernica
- 32b údajová zbernica
- ako prvý rieši stránkovanie pamäte
- 32 bitové registre: EAX, EBX, ECX, EDX, ESI, EDI, ESP, EBP, EF, EIP
- nový register DB -> debug register
- Princíp činnosti v režime stránkovania:
  - Stránkovacia jednotka (PU), ktorá je obsiahnutá na čipe mikroprocesora je určená pre preklad virtuálnych adries na reálne. Napr. používa stránkovaný segmentový systém, v ktorom je pri preklade virtuálnej adresy najskôr vypočítaná adresa segmentu a až pomocou horných 10 bitov adresy je adresovateľná tabuľka zvaná zoznam stránok. V tejto tabuľke je najdená zodpovedajúca adresa?. Adresa najdená v tabuľke stránok sa potom preradí posunutím a tým vznikne reálna adresa.
- Obrazok:
  - BU: base, EUL: execution, IU: instruction, SU+PU: memory management, BU: adr+udaj+k-ty.bit